

TUNCER BİLGİN

1959 yılında Kadıköy’de doğdu. İlk ve ortaokul eğitimini Koşuyolu’nda yaptı. Fenerbahçe Lisesinin Edebiyat bölümünden 1978 yılında mezun oldu. Hemen o yıl yeni adı ile Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümüne girdi. Zamanın siyasal nedenli toplumsal gruplaşmasından uzak durmak için askerlik görevine gitti.

1980 İhtilalini askerlik hizmetinde yaşadı. Terhis olduktan sonra ticaret ile uğraştı. 2008 yılında içinde ukde olan İtalyanca dili için kursa yazılacağı sırada çıkarılan Yüksek Öğrenim Affından faydalanarak tekrar üniversite eğitimine başlayıp 2012’de mezun oldu. Okuyacağınız kitabı bu tarihte yazmaya başladı.

Motosiklet gezginidir. Tüm yurdu dolaştı, hatıralar biriktirdi. Şimdi polisiye-parapsikolojik temalı 2. Kitabını yazıyor. Bir taraftan hayalindeki İtalyanca kursuna devam etmekte ve bildiği dil sayısını 2’ye çıkarmaya çalışıyor.

Biri Var

© 2018, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Kitabın tüm yayın hakları Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni: M. Faruk Bayrak

Genel Müdür: Vedat Bayrak

Yayın Yönetmeni: Arzu Çağlan

Kapak Tasarımı: Alfa Tasarım

Sayfa Tasarımı: Ayşe Ersoy Yılmaz

ISBN 978-605-2182-69-7

1. Baskı: Eylül 2019

tamadres.com

Mona Kitap, Alfa Yayın Grubunun tescilli markasıdır.

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftehavuzlar Yolu, Acar Sanayi Sitesi, No. 8, Bayrampaşa-İstanbul

Tel.: (0) 212 674 9723 Faks: (0) 212 674 9729

Sertifika No. 12088

Genel Dağıtım

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi, Ticarethane Sokak No. 15 34110 Çağaloğlu-İstanbul

Tel.: (0) 212 511 5303 Faks: (0) 212 519 3300

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika No. 43949

Tuncer Bilgin

“Ya birileri seslenir de duyamazsan!”

BİRİ VAR

tamadres.com

Bu ilk kitabımı yazmam için beni yüreklendiren Basın Konseyi Başkanı Sayın Pınar Türenç'e,

Marmara depreminde yaşadığı acı deneyim anılarını benimle paylaşarak gerçekçi satırlar yazmama olanak sağlayan Sayın Ayşe İlhan'a, Bana destekleri ile güç veren eşim Birsen ve oğlum Ayberk'e, ödüllü yazar kardeşim Mert Kaya'ya, kitabımı okuyan onlarca edebiyat gönüllüsü arkadaşşıma,

Kitabımı basmaya değer bulan Alfa Yayınevi ve Mona Kitap'a teşekkür ediyorum.

2011 Ekim'inde meydana gelen Van Erciş depreminde bir binada kalan 76 öğretmenin hayatını kaybetmesi herkes gibi beni de çok etkilemişti. Orada olan her öğretmenin bir hikâyesi vardı. Romanın kahramanı olan Tayfun'u onlardan biri olarak görmenizi salık veriyorum. Okurların deprem gerçeğini hissetmelerini, yaşamış gibi olmalarını hedefleyerek bu kitabı yazdım. Bu müthiş doğa olayını herkes bir zaman bir yerlerde yaşayabilir. Bunu asla unutmamak gerekir.

İyi okumalar diliyorum.

Tuncer Bilgin

BİR

1984...

İstanbul'un uzak semtlerinden Bayrampaşa'nın dış taraflarında bir mahalle.

O mahalle ki akarsulardan, derelerden uzak, kıraç alanlar üzerinde kurulu. İlkleri oluşturan, göçmenlerin bir zamanlar yaptığı, kâh tek kâh iki katlı evlerle dolu. Zabıtalara görünüp de görmezden getirildiği, bir-iki gecede bitiveren, bütçesi dar, sorunları geniş ailelerin yaşadığı yuvalar.

Bazıları otuz, kırk yıllık. İçinde insan nefesi olmasa, birkaç ayda metruk olacak yapılar...

Tek tük apartmanlar; neredeyse hepsi sıvasız, tuğlaları ortada; çerçeveleri ahşap ve çoğu boyasız. Para denkleştirilirse kat çıkılabilmesi için kolon demirleri ortada; uçları baston gibi kıvrık, görev beklemekte. Merdivenlerin kalıpları sanki dün sökülmüş. Korkuluklu olanlar da var.

Sokaklar tıpkı dişleri dökülmüş ihtiyar ağzı gibi. Bina aralarında bolca boş arsalar... Yabani ot örtülü hepsi. Kışın yemyeşil, yazın sarı otlar. İçinden patika yollar geçen, dikenler, incir, erik, dut gibi aşsız ağaçlar yer yer... Üzerinde kargalar yuva yapmış.

Başıboş köpek çeteleri; yabancı bulunca tek vücut saldıran, birbiriyle dalaşan, sürekli havlayan...

Bir taraftan horoz, tavuk sesleri, uzaktan inek böğürmesi; koyun melemesi diğer yandan... Her yer koca bir çiftliği andırıyor.

Meydan kendiliğinden oluşmuş, bakkalı, kasabı, manavı çevrelemiş burayı. Kenarda bir cami ve ayrılmaz kardeşi kahvehaneler; biri hemen yanında, diğeri çaprazında. İçinde dışında avare erkekler... Bir kısmı namaz vaktini bekliyor...

Pişpirik çevirenler, tavla atanlar.

Henüz asfalt ile tanışmamış sokaklar. Toprak her yerde; çamur olmuş yollarda, pantolon paçalarında. Ayakkabıların renkleri bile seçilmiyor; çamur kaplamış. Çamur, kurumuş, toz olmuş; ipte kuruyan çarşafa, sırttaki gömlek yakasına yapışmış; odalara dalmış, eşyaların üstünde, içinde, görünen görünmeyen her yerde.

Ev önlerinde toplaşan kadınların elleri tığ, çeneleri dedikodu işlerken, zorla buldukları plastik top peşinde koşturan çocuklar, küfürle karışık bağışıyorlar.

Kızlar ip atıyor, seksek oynuyor. Bazıları ise ileride kuracakları yuvaların antrenmanını yere serdikleri örtü üzerinde, minik kapacaklarla evcilik oynayarak yapıyorlar; birisi anne oluyor, diğeri baba, yaşça küçükler ise evlat...

Çivit mavisi, kanarya sarısı, türbe yeşili evler önünde...

İşte bunlardan bir tanesi:

İki katlı ama sıvalıydı!

Ahşap, kurtçuklara mekân olmuş, kırık dökük pencereleri vardı. Acemice macunlanmış camlar; kâh kirli, kâh çatlak ama eksiksiz ve tamdılar. Boyası gitmiş demirler vardı önlerinde. Hırsız yoklamış, belli... Ne bulmayı umut ettiyse!

Pencerenin önünde paslı yağ tenekelerinden saksılar diziliydi. Dışarıdan değil ama içeriden bakana gülümsüyordu çiçekler.

Derme çatma bir çatı, evi kollama görevini zorla yapıyordu; kiremitler tane tane dizilmiş bir tarafları yosun tutmuştu, aralarda kırıklar, naylon ve tenekelerle ile desteklenmişti, üzerine ağır taşlar konulmuştu fırtınalı havada uçuşmasınlar diye.